

Efelerin Efesi Adnan Menderes

– M.Nihat Malkoç · 27 Mayıs 2019

Kıyama durdu millet; karanlıktı, mum yandı
Taştı Büyük Menderes, uyuyan dev uyandı
Baş koltukta yürüyüp engelleri aştı o!...
Taht kurdu gönüllere, yüreklerden taştı o!...
Mazlumların hâmisî, yola çıktı kuşlukta
Gönül kristalleri tuz buz oldu boşlukta
“Söz milletindir” deyip başladı heyecanla
Satılmışlara karşı, bedel ödedi canla
Perçin vuruldu suya, yine aktı Menderes!...
Zulmeti boğan ışık, bir şafaktı Menderes!...

Ecnebi, soğuk bir el; dolaştı saçlarında
Gözyaşı dile geldi kirpiğin uçlarında
Zalimlerin gözünü bir öfkedir bürüdü
Zeybek, darağacına metanetle yürüdü
Yüzsüz palikaryalar kudurdu nefretinden
Zeybek bir seher vakti içti aşk şerbetinden
Çakalların ininde zeybek dar'a çekildi
Kabuk bağlayamayan yaraya tuz ekildi
Ar damarı çatladı, organın gölgesinde
Güneş hicapla battı zeybeğin ülkesinde

Yiğit süvarisini düşürdü hırçın atlar
Cinnet nöbetlerinde söndü nice hayatlar
Sırtında taşıdığı(n) yükü(n) kurşundan ağır
Vicdanlar (s)ağırlaşmış, bağır ha babam bağır!...
Yurda kara bulutlar çöktü bir akşamüstü
Yağmur kurşun misali, döktü bir akşamüstü
Halka hizmet etmenin ceremesi idamdı
Yalnız yaşarken değil, ölürlen de adamdı
Zeybek yakıvermişti umudun çerağını
Mesken etti kendine sonsuzluk durağını

Güneş yüzü görmemiş hayaller harap oldu
Nefretin yangınında canevi türap oldu

Ay küstü karanlığa, bulut gözyaşı döktü
Efkâr kalbin katığı, yüreğe hüzün çöktü
Zeybeğin arkasından dağlar ağladı heyhat!...
Gözü yaşlı analar, çağlar ağladı heyhat!...
Ucu nereye varır kader sarmaşığının?
Mezarı gönüllerdir o millet âşığının
Kafeste mahpus kuşuz, telaşımız var bizim
Yarım asırdan beri gözyaşımız var bizim

Kula kulluk etmedin, ey Ege'nin yiğidi!...
Son durağın cennettir, demokrasi şehidi!...
İblisin yoldaşları kalan ömründen çaldı
Çukurdan aşağıya alçaldıkça alçaldı
Dünün Yassıada'sı yaslı adadır şimdi
O gün doğru sanılan, büyük hatadır şimdi
Söndü sevgi ateşi, baca tütmüyor artık
Baykuşların yurdunda bülbül ötmüyor artık...

M. NİHAT MALKOÇ